

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Cpr/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124201089
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3124201089.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu : A. B., nar. X.X.XXXX, občan SR, bytom C. D., E. XXX/X, práv. zast. Mgr. Vladimír Karásek, advokát so sídlom v Považskej Bystrici, Stred 60/55, IČO: 420 217 07 proti žalovanému : Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia takto

rozhodol:

- I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom zo dňa 24.1.2024 domáhal, aby súd: a/ nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uloží povinnosť zdržať sa voči žalobcovi uplatňovania a výkonu Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Trenčíne zo dňa 4.6.2018 č. 130; b/ uloženia povinnosti žalovanému, umožniť žalobcovi pokračovať vo výkone štátnej služby vo funkcii referenta Obvodného oddelenia Policajného zboru Púchov, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného v Považskej Bystrici Krajského riaditeľstva policajného zboru v Trenčíne, služobného úradu, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Púchov a náhrady trov konania a c/ poučenia žalovaného, že môže podať v právnej veci žalovaného žalobu o navrátenie do pôvodného stavu. Uviedol, že personálnym rozkazom KR PZ č. 130 v Trenčíne zo dňa 4.6.2018 (doručeného žalobcovi 7.6.2018) bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm.d/ zák.č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ. Na odvolanie žalobcu rozhodnutím MV SR zo dňa 2.12.2022 č. B./XXXX/XXXXXX-XXX bol personálny rozkaz o jeho prepustení zrušený a dňa 14.12.2022 bol žalobca opätovne ustanovený do funkcie policajta. V rámci konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania rozhodnutím MV SR zo dňa 27.7.2023 č. B. -C.-XXX bolo zmenené rozhodnutie MV SR zo dňa 2.12.2022 tak, že odvolanie žalobcu bolo zamietnuté a personálny rozkaz o jeho prepustení zo 4.6.2018 potvrdený. Rozklad žalobcu proti tomuto rozhodnutiu MV SR zo dňa 27.7.2023 bol pod č. B./XXXX/XXXXXX-XXX zo dňa 14.11.2023 zamietnutý a rozhodnutie MV SR zo dňa 27.7.2023 potvrdené. V rámci lehôt uvedených v rozhodnutiach MV SR zo dňa 27.7.2023 a zo dňa 14.11.2023 žalobca podal správne žaloby o preskúmanie zákonnosti oboch rozhodnutí podľa § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku. Žalobca spochybňuje fakt, že bol prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe na základe horeuvedeného personálneho rozkazu, z dôvodu, že obe rozhodnutia žalovaného, týkajúce sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia mimo odvolacieho konania neboli žalobcovi riadne doručené v zmysle ust. § 266 ods.3 zák.č. 73/1998 Z.z. do vlastných rúk ale podľa ust. § 266 ods.4 cit. zákona len jeho právnomu zástupcovi, čo vylučuje vznik právnych následkov pre žalobcu (teda jeho prepustenie zo služobného pomeru). Žalovaný navyše aj od vydania oboch rozhodnutí naďalej zasiela náhradu služobného príjmu žalobcovi, vrátane dňa 9.1.2024, kedy mu prišla zatiaľ posledná náhrada služobného príjmu. Žalobcovi od 21.8.2023 do 1.9.2024 chodil pravidelne 1x do mesiaca na kontrolu jeho nadriadený, keďže v tejto dobe bol PN a ktorú mu hradil žalovaný ako náhradu služobného príjmu. Žalobca sa v tomto období podrobil viacerým lekárskeym vyšetreniam

a bol mu pridelený poukaz na kúpeľnú starostlivosť v Trenčianskych Tepliciach v roku 2024 na 14 dní s nástupom 25.1.2024. Podľa telefonického dopytu žalobcu priami do kúpeľov tomuto bolo odtiaľ oznámené, že nemôže nastúpiť, ak nie je policajtom. Žalobca nevie, čo má robiť, pretože žalovaný s ním v tejto veci nekomunikuje. Žalobca bol taktiež rozpisovaný do služieb ako policajt od 23.8.2023 do 16.1.2024, kedy mu bolo oznámené telefonicky nadriadeným, že už nebude evidovaný do plánu služieb. Z vyššie uvedeného konania žalovaného, odhladnuc od jeho rozhodnutí sa žalovaný správa k žalobcovi do súčasnosti ako k svojmu zamestnancovi s tým, že uvedená situácia je obdobná ako u § 71 ods.2 Zákonníka práce, podľa ktorého pre pokračovanie v práci po uplynutí doby s vedomím zamestnávateľa platí, že sa pracovný pomer zmenil na pracovný pomer na neurčitý čas ak sa zamestnávateľ nedohodne so zamestnancom inak. Žalovaný žalobcovi dňa 9.1.2024 doručil oznámenie o zbavení mlčanlivosti a záznam o odovzdaní inventáru kde je uvedené, že jeho služobný pomer sa skončil 23.8.2023 a to napriek tomu, že sa k žalobcovi (od 9.1.2024) správal ako k svojmu zamestnancovi a žalobca má po 9.1.2024 pridelený poukaz na kúpeľnú starostlivosť a to od 25.1.2024, ktorý mu nebol odňatý a ani nebolo od žalobcu žiadané, aby ho vrátil. Žalobcovi bolo doručené po 9.1.2024 potvrdenie o výstupnej lekárskej prehliadke, ktoré si mal nechať potvrdiť u svojho lekára, čo je tiež zmätočné. Podľa druhej strany tohto potvrdenia sa výstupnej lekárskej prehliadke podrobuje príslušník pred skončením služobného pomeru a z toho vyplýva, že žalobcovi sa ešte nemohol skončiť služobný pomer a tento trvá. Žalobcovi bol dňa 18.1.2024 doručený e-mail od zdravotnej poisťovne Dôvera, z ktorého vyplýva, že od 24.8.2023 poisťovňa nevie, kto za žalobcu platí poistenie. Je možné dôvodiť, že ho zrejme žalovaný neplatí, no súčasne mu za túto dobu platí náhradu príjmu a vysiela ho 25.1.2024 na kúpeľnú liečbu. Vzhľadom na vyššie uvedené sa žalobca domáhal súdnej ochrany, pretože žalobca nerozumie správaniu sa žalovaného, ktorý nerešpektuje svoje vlastné rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru na jednej strane a jeho konaním, akoby zamestnancom stále bol (vykonáva kontroly jeho zdravotného stavu, vypláca mu náhradu počas PN a prideliť mu preukaz na kúpeľnú starostlivosť), čo vyvoláva u neho právnu neistotu a vyžaduje zásah súdu na ochranu jeho práv pred výkonom a uplatňovaním pracovnoprávných úkonov, ktoré ho poškodzujú a sú neplatné tak z hľadiska hmotnoprávneho ako aj procesnoprávneho. Doterajšie konanie žalovaného možno považovať aj za rozporné s dobrými mravmi podľa §2a ods.3 zák.č. 73/1998 Z.z. Úprava pomerov medzi stranami je nutná preto, aby boli zachované žalobcovi práva a oprávnené záujmy, vyplývajúce z jeho služobného pomeru, funkcie a pracovného miesta a zabránilo sa tak žalovanému v uplatňovaní účinkov jeho úkonov v rozpore so zákonom. Žalobca poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 23.3.2022 sp.zn. 1SKomp/36/2022, z ktorého vyplýva, že nároky vyplývajúce z neodkladných opatrení nie je možné prejednať v rámci správneho súdnictva a na dosiahnutie ochrany pred spornými pracovnoprávnymi úkonmi žalobca nemá k dispozícii iný účinný prostriedok nápravy ako je neodkladné opatrenie. Navrhovaným neodkladným opatrením sa medzi stranami nevytvorí nenávratný stav ani sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právneho postavenia žalovaného, resp. mu nevznikne žiadna závažnejšia ujma, na rozdiel od žalobcu. Svoj nárok preukazoval predložením listín a to: Personálny rozkaz riaditeľa KR PZ TN zo dňa 4.6.2018 č. 130, rozhodnutie MV SR zo dňa 2.12.2022 č. B./XXXX/XXXXXX-XXX, Personálny rozkaz riaditeľa KR PZ PB zo dňa 14.12.2022 č. 174, rozhodnutie MV SR zo dňa 27.7.2023 č. B./XXXX/XXXX-XXX, rozhodnutie MV SR zo dňa 14.11.2023 č. B./XXXX/XXXXXX-XXX, výpisy z účtu žalobcu 6ks, poukaz na kúpeľnú starostlivosť, záznam o odovzdaní inventáru, potvrdenie o výstupnej lekárskej prehliadke a e-mail od poisťovne Dôvera zo dňa 18.1.2024.

2. Podľa § 324 ods.1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

3. Podľa § 325 ods.1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

4. Podľa § 325 ods.2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

5. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal vydania neodkladného opatrenia pred začatím konania, z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, spočívajúce v právnej neistote ohľadne jeho existencie/neexistencie služobného pomeru u žalovaného. Potrebu neodkladnej úpravy pomerov žalobca videl v protichodných krokoch žalovaného, ktorý ho na jednej strane Personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ TN č. 130 zo dňa 4.6.2018 v spojení s rozhodnutím MV SR zo dňa 27.7.2023 č.p. B./XXXX/XXXX-XXX a rozhodnutím MV SR zo dňa 14.11.2023 č.p. B./XXXX/XXXXXX—XXX prepustil

zo služobného pomeru policajta a na strane druhej mu zasielal náhradu služobného príjmu, od 31.8.2023 do 1.9.2024 (správne má byť zrejme 9.1.2024) zamestnávateľ chodil k nemu na kontrolu jeho PN a v roku 2024 mu prideliť na 14 dní poukaz na kúpeľnú starostlivosť a po 9.1.2024 mu bolo doručené Potvrdenie o výstupnej lekárskej prehliadke, ktoré si mal nechať potvrdiť a toto sa vyplní pred skončením služobného pomeru. Žalobca mal za to, že takýmito krokmi mu dal zamestnávateľ najavo, že jeho služobný pomer sa riadne neskončil, aj s poukazom na to, že rozhodnutia MV SR mu neboli riadne doručené do vlastných rúk. Preto sa domáhal (okrem iného) neodkladným opatrením uloženia povinnosti žalovanému a/ zdržať sa voči žalobcovi uplatňovania a výkonu Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Trenčíne zo dňa 4.6.2018 č. 130; b/ uloženia povinnosti žalovanému, umožniť žalobcovi pokračovať vo výkone štátnej služby vo funkcii referenta Obvodného oddelenia Policajného zboru Púchov, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného v Považskej Bystrici Krajského riaditeľstva policajného zboru v Trenčíne, služobného úradu , Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, miesto výkonu štátnej služby Púchov a náhrady trov konania.

6. Uznesením Kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 SKomp/14/2022 zo dňa 21. apríla 2022 (bod 19,20) bol vyslovený právny názor, že právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku má vo všeobecnosti súd podľa Civilného sporového poriadku. To však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky § 324 a 325 ods. 1 CSP, súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Judikatúra súdov už totiž dávnejšie vyslovila, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomoci inému orgánu verejnej moci (napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 240/98, judikát R 123/1999, alebo jeho uznesenie sp. zn. 7 Cdo 59/2011). Z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 3.10.2018 sp.zn. 1KO 11/2018 vyplýva, že personálny rozkaz o uvoľnení zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru je individuálny správny akt, je rozhodnutím o verejnom subjektívnom práve, ktorému sa poskytuje ochrana v správnom súdnictve. V uznesení Ústavného súdu SR II. ÚS 515/2016-19 zo dňa 23.06.2016 ústavný súd rešpektujúc text § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z. (o preložení policajta na inú funkciu) akceptoval ako ústavne konformný právny názor najvyššieho súdu (vyjadrený v rozsudku sp. zn. 3Sžo 40/2013 z 20.08.2014), podľa ktorého príslušné ustanovenia policajného zákona (rozumej zákona č. 73/1998 Z.z.) je potrebné vykladať s ohľadom na osobitný charakter služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru, keďže právna povaha takéhoto služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru odráža osobitný charakter zamestnávateľa ako primárneho nositeľa verejnej moci, potreba pevného začlenenia policajta do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone, čo zvyrazňuje skutočnosť, že nemožno hovoriť o modifikácii súkromno-právneho pomeru, ale o špecifickom štátno-zamestnaneckom pomere verejného práva, ktorého právna úprava má formu kódexu.

7. Obdobne z § 336 a 337 CSP možno vyvodit' záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. Použitie formulácie „žaloba vo veci samej“ evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobou (§ 131 CSP) na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc. Tieto okolnosti však nie sú určujúce pri posudzovaní, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak, sú rozhodné pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom práve voči kontradiktórnej strane a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je však úlohou civilného súdu, ktorý o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodovať.

8. Z predložených listín je jasné, že medzi žalobcom a žalovaným aktuálne niet stavu právnej neistoty, pretože personálnym rozkazom č. 130 zo dňa 4.6.2018 v spojení s rozhodnutím Ministerstva vnútra SR č.j. B./XXXX/XXXX-XXX zo dňa 27.7.2023 v spojení s rozhodnutím MV SR č.j. B./XXXX/XXXXXX-XXX zo dňa 14.11.2023 o rozklade bol so žalobcom ku dňu 23.8.2023 definitívne ukončený jeho služobný pomer, čo vyplýva zo záznamu o odovzdaní inventárnych súčiastok výzbroje a výstroja a tento dátum bol zrejme dňom doručenia rozhodnutia Ministerstva vnútra SR č.j. B./XXXX/XXXX-XXX zo dňa 27.7.2023 žalobcovi. Samotné listiny, ktoré predložil žalobca (Potvrdenie o výstupnej lekárskej prehliadke, oznámenie o pridelení poukazu na kúpeľnú liečbu bez uvedenia dátumu) nie sú v rozpore s konaním žalovaného po vydaní konečného rozhodnutia v 8/2023, kedy považoval žalovaný služobný pomer so žalobcom za ukončený. O tom svedčí aj tá skutočnosť, že od 24.8.2023 žalovaný za žalobcu neplatí zdravotné poistenie, takže sa ako jeho zamestnávateľ nespráva.

9. Ako vyplýva z obsahu samotného návrhu na vydanie neodkladného opatrenia v bode 13, žalobca uviedol, že od 21.8.2023 do 1.9.2024 (správne má byť 9.1.2024) bol práceneschopný a povinnosťou žalovaného bolo poskytovať žalobcovi podľa § 6 zákona č. 328/2002 o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov rôzne dávky, na ktoré mal žalobca v zmysle uvedených predpisov nárok, až do uplynutia podpornej doby po skončení služobného pomeru, teda zrejme do skončenia PN. Nárok na kúpeľnú liečbu zrejme žalobcovi vznikol ešte pred doručením rozhodnutia MV SR zo dňa 27.7.2023 o potvrdení personálneho rozkazu zo dňa 4.6.2018, avšak kedy mu žalovaný poukaz na kúpeľnú liečbu poskytol, sa v konaní nepreukázalo. Doklady predložené žalobcom o poskytnutí poukazu na kúpeľnú liečbu totiž neobsahujú dátum, len kedy má na ňu nastúpiť (25.1.2024). Žalovaný mal právo kontrolovať zdravotný stav žalobcu aj po skončení služobného pomeru žalobcu po 23.8.2023, pokiaľ mal nárok na dávky z nemocenského poistenia, prípadne na iné dávky a zisťovať, či mu nárok na ne prípadne už nezanikol.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno o potrebe predbežnej úpravy pomerov medzi stranami a o nároku tak, ako bol formulovaný, nie je civilný súd oprávnený rozhodovať pre nedostatok právomoci. Civilný súd nemôže zrušiť nariadeným neodkladným opatrením personálny rozkaz vydaný príslušníkovi PZ ani mariť jeho účinky. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a ani neodkladné opatrenie nariadené civilným súdom nie je opravným prostriedkom proti personálnemu rozkazu. Žiaden civilný súd nemá právomoc hodnotiť zákonnosť či nezákonnosť personálneho rozkazu resp. rozhodnutia o opravnom prostriedku proti personálnemu rozkazu. Takúto právomoc má výlučne správny súd, aj to len v prípade, pokiaľ policajt využije možnosť podať opravný prostriedok proti personálnemu rozkazu a následne využije možnosť podať správnu žalobu po vydaní druhostupňového rozhodnutia (čo žalobca podľa svojho vyjadrenia aj urobil.) Preto súd návrh ako nedôvodný zamietol.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, s tým že žalovanému, ktorý mal v konaní úspech súd náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) podľa § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.